

Man gik først til dagsordenens sidste punkt, der var:

25) Spørgsmål til ministrene.

Spm. nr. S 2348

1) Til statsministeren af:

Niels J. Langkilde (KF):

»Er statsministeren enig i, at EF-Domstolen i »flaskedommen« fra 1988 fastslog, at det danske returflaskesystem og derved også opretholdelsen af dåseforbudet var en lovlig teknisk handelshindring, fordi der ikke fandtes fælles EU-regler på emballageområdet, og fordi der forelå tvingende miljøhensyn?«

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan ikke skjule den indledende bemærkning, at spørgsmålet vel rettelig bør stilles til miljø- og energiministerne. Han er her også, ser jeg, men tillad mig så alligevel at sige, at jeg har fået oplyst følgende fra miljø- og energiministerne:

Det danske returflaskesystem har været genstand for en sag mellem Kommissionen og Danmark, der blev afgjort i 1988 af EF-Domstolen. På daværende tidspunkt fandtes der ingen fællesskabsretlig regulering af emballageområdet.

Udgangspunktet for Domstolens vurdering var derfor Traktaten og de principper, som Domstolen har slået fast i sin omfattende praksis. Domstolens vurdering af sagen kan i kort-hed gengives som følger:

Domstolen fastslog for det første, at miljøbeskyttelse er et tvingende hensyn, der kan begrænse anvendelsen af Traktatens art. 30 om varernes frie bevægelighed. Dernæst lagde Domstolen vægt på, at et pant- og returflaskesystem for tom emballage er et nødvendigt led i et system, der skal sikre, at emballagerne genanvendes, og må således antages at være nødvendigt for at nå de mål, der forfølges af bestemmelserne, nemlig tvingende hensyn til beskyttelse af miljøet.

Bortset fra en regel om mængdebegrænsning af import af øl og drikkevarer i ikkegodkendte emballager, der blev ophævet som følge af dommen, var det Domstolens vurdering, at det danske returflaskesystem ikke var i strid med Traktatens regler om varernes frie bevægelighed, da der var tvingende miljøhensyn, der kunne begrunde det.

Afslutningsvis skal det præciseres, at Domstolen ikke i sin dom tog stilling til det danske dåseforbud. Kommissionen havde i den pågældende sag ikke anfægtet lovligheden af dåseforbudet, så Domstolen tog ikke stilling til dette spørgsmål.

Jeg kan henholde mig til de af miljø- og energiministerne for mig forelagte oplysninger.

Niels J. Langkilde (KF):

Jeg vil gerne takke for svaret, og jeg vil gerne spørge statsministeren som opfølgning, om det forhold, at der nu netop er gennemført fælles EU-regler på området, ikke netop er en af de ting, der vanskeliggør Danmarks stilling, da vi hermed er i en situation, hvor der er en omvendt bevisførelse i forhold til den tidligere sag.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan ikke gå nærmere ind på spørgsmålet. Det har jeg ikke forberedt, men jeg har observeret, at miljøministeren er her i salen, og det vil måske være nok så hensigtsmæssigt at søge en kommentar fra miljøministeren.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Den dom, som statsministeren også omtalte før, vedrører returflaskesystemet, ikke dåseforbud. Dåseforbud gik man uden videre fra Kommissionens side ud fra var lovligt.

Det gjaldt altså returflaskesystemet. Ingen har mig bekendt indtil dato anfægtet det danske returflaskesystem, også selv om der nu er vedtaget et fælles emballagedirektiv.

Annette Just (FP):

Jamen det er da helt rigtigt, at der ikke er nogen, der har anfægtet det danske returflaskesystem. Det er der vel heller ikke nogen politiker der ville drømme om.

Spørgsmålet er, om man kunne få lavet det samme returflaskesystem i Danmark, som man nu har fået i Sverige, og som det ville være en god idé at få lavet i hele EU.

Dér synes jeg nok, vi kunne bede statsministeren om at svare på, om det i virkeligheden ikke ville være i EU-ånden at få det indre marked til at fungere, således at vi kunne sikre, at dåserne blev returneret. Det kunne jo så gælde mange flere end bare dem, der var øl og sodavand i.